

ΛΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ - ΣΕΦΕΡΙΑΔΗ

# Ο χρόνος ο άρατος, ο ορατός

Εβδομήντα ποιήματα κι ένα υστερόγραφο

ΚΕΔΡΟΣ



Λία Μεγάλου-Σεφεριάδη: *Ο χρόνος ο αόρατος, ο ορατός*

ISBN 978-960-04-5408-6

Επιμέλεια-Διόρθωση: Μαρία Σπανάκη  
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

© *Λία Μεγάλου-Σεφεριάδη, 2023*

© *Εκδόσεις Κέδρος, Α.Ε., 2023*

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

[www.kedros.gr](http://www.kedros.gr) • [www.facebook.com/kedros.gr](http://www.facebook.com/kedros.gr)

e-mail: [books@kedros.gr](mailto:books@kedros.gr)

*Σ' εκείνους που δεν ξέχασα.  
Σ' αυτούς που δεν θα με ξεχάσουν.*



*«Τι ήσυχια που γκρεμίζεται μέσα στην ποίηση ο χρόνος».*

Γιάννης Ρίτσος



## Αντί προλόγου

Ποίημα, ποίημα,  
καλό μου ποιηματάκι,  
μείνε κοντά μου.  
Μας φεύγει η ώρα –  
δεν το βλέπεις;  
Κράτα το χέρι μου.  
Κράτησέ με.

*έτος 2023*

## Ο πετεινός

Με τι χαρά δώρισαν στο παιδί τους  
τον κίτρινο τον κόκκινο τον πετεινό.  
Με τι χαρά κι εκείνο τον εδέχθη.  
Μαζί του τον επήρε  
για να λαλεί  
μες στον χωμάτων τη σιωπή  
ο κίτρινος ο κόκκινος ο πετεινός.

*Νεκρόπολη Πέλλας,  
4ος αιώνας π.Χ. - 21ος αιώνας μ.Χ.*



## Στο ενυδρείο

### Μέδουσες

Στη φωτισμένη προθήκη  
– θαρρείς κοσμηματοπωλείου –  
μικροσκοπικές ομπρελίτσες  
λευκές κι αραχνοῦφαντες  
πλέον τα νεογνά προς τη ζωή  
με την ίδια παλμική κίνηση  
που οι πελώριοι γεννήτορές τους  
πλέον προς τον θάνατο.

## Το σελάχι

Σε δείγμα θαλάσσης  
τον ψεύτικο βυθό  
αληθινό σελάχι αναδεύει.  
Αργά αποκαλύπτεται  
τη μαύρη μπέρτα του ανεμίζοντας.  
Προβάλλει το κεφάλι του  
και μας κοιτάζει  
επίμονα στα μάτια.

## Ο καρχαρίας

Στους ίδιους πάντα κύκλους  
νωχελικά κινείται ο καρχαρίας  
με εξασφαλισμένη στέγη και τροφή  
στον εξασφαλισμένο ζωτικό του χώρο  
νωχελικά πεθαίνει ο καρχαρίας.

*Γένοβα, 2003*

## Ο καθρέφτης και οι καθρέφτες του δούκα

Στο μέγιστο παλάτι  
με τα κρύσταλλα, τα μάρμαρα  
τις πορσελάνες και τον χρυσό

με τα πορτρέτα του δούκα  
και της οικογενείας αυτού  
σε μέγεθος φυσικό  
ή και αφύσικο

με τις αρχαίες μούσες  
τους κήπους τους εξωτικούς  
τις αίθουσες τις αχανείς  
χορού και ακροάσεων

σ' αυτό το ίδιο το παμμέγιστο παλάτι  
πίσω απ' το υπνοδωμάτιο του δούκα  
– με τη βαρύτιμή του κλίνη  
και το δοχείο της νυκτός στο κομοντίνο –  
υπάρχει ένα μικρό δωμάτιο καλλωπισμού.

Βρίσκονται εκεί το λαβομάνο και το κανάτι

η λινή πετσέτα, οι πομάδες και τα αρώματα του δούκα  
τα ενδύματα και τα εξαρτήματά του.  
Βρίσκεται εκεί κι ένας περιστρεφόμενος καθρέφτης.

Όταν σ' αυτόν πρώτη φορά ο δούκας  
ανένδυτο αντίκρισε τον εαυτό του  
πάραυτα τον αντέστρεψε.  
Φόρεσε έπειτα νταντέλες και βελούδα  
την μπέρτα και τα σκαρπίνια του  
ζώστηκε το σπαθί του  
και επανέφερε το κάτοπτρο  
λαμπρό  
στην αρχική του θέση.

Στην αντικάμαρα ανέμεναν ώρα πολλή  
οι απεσταλμένοι του γειτονικού δουκάτου  
όπως αρμόζει σε απεσταλμένους.  
Μα ιδού: η χρυσοποίκιλτη θύρα  
που οδηγεί στην αίθουσα με τους καθρέφτες  
επιτέλους άνοιξε  
κι εκεί ο δούκας  
δέκα  
και είκοσι  
και εκατό φορές λαμπρότερος  
τους υπεδέχθη.

*Γένοβα, 2003*

# Ναοί της Σικελίας

## I

Μες στους ογκόλιθους  
βρίσκει η κάππαρη τόπο ν' ανθίσει  
τα χελιδόνια να φωλιάσουνε  
να ευημερήσουν οι λειχήνες  
η σαύρα να προφυλαχτεί.

Τριγύρω, ανάμεσα απ' τους κίονες,  
προβάλλουν οι προσκυνητές:  
αμπέλια, πεύκα, κυπαρίσσια, ευκάλυπτοι  
αθάνατα και ροδοδάφνες.

Μισάνοιχτος ο ναός στη γη  
ορθάνοιχτος στον ουρανό  
σκύβει μαζί τους  
και προσκυνά.

*Έγχεστα, 2005*

## II

Ήρθαν σταγόνες βροχής  
χωρίς βροχή  
απατηλό προμήνυμα  
στης Ήρας το ιερό.

Μόνος του ο άνεμος μάχεται  
τα φύλλα που αντιστέκονται  
πνέει μαζί μας  
πνέει χωρίς εμάς...

*Σελινός, 2005*

## Τοπίο με σκόνη

Συρόμενος οδεύει  
ανάμεσα στους δυο λιμενοφύλακες  
ο άντρας με το πρόσωπο θαμμένο  
κάτω απ' τα σκληρά του γένια.  
Έχει αφήσει πίσω του  
ένα καράβι σάπιο.  
Έχει αφήσει πίσω του  
γυναίκα και παιδιά και γέροντες γονείς  
σε τοπίο με σκόνη.  
Και οδεύει τώρα  
ανάμεσα στους δυο λιμενοφύλακες  
χωρίς διαβατήριο  
χωρίς ταυτότητα  
χωρίς πουκάμισο

λιανό  
και τρεμοσβήνει το κορμάκι του –  
το δικό μας φόβητρο.

*χειμώνας 2008*